

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 143/2008

z dnia 12 lutego 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 w odniesieniu do wprowadzenia współpracy administracyjnej i wymiany informacji dotyczących zasad odnoszących się do miejsca świadczenia usług, szczególnych procedur i procedury zwrotu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zmiany dotyczące miejsca świadczenia usług wprowadzone na mocy dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług ⁽³⁾ oznaczają, że usługi świadczone między podatnikami są co do zasady realizowane w miejscu, gdzie siedzibę ma usługobiorca. W przypadku gdy usługodawca i usługobiorca mają siedzibę w różnych państwach członkowskich, coraz częściej zastosowanie będzie miał mechanizm odwrotnego obciążenia.
- (2) Celem zapewnienia właściwego stosowania podatku od wartości dodanej (VAT) od usług objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia dane zgromadzone przez państwo członkowskie usługodawcy powinny być przekazywane państwu członkowskiemu, w którym usługobiorca ma swoją siedzibę. Rozporządzenie Rady (WE) nr

1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej ⁽⁴⁾ powinno zawierać przepisy dotyczące przekazywania takich danych.

- (3) Dyrektywa 2008/8/WE rozszerza również zakres zastosowania procedury szczególnej w odniesieniu do usług elektronicznych świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.
- (4) Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim ⁽⁵⁾ upraszcza procedurę zwrotu VAT w państwie członkowskim, w którym zainteresowany podatnik nie jest zidentyfikowany do celów VAT.
- (5) Rozszerzenie zakresu zastosowania procedury szczególnej oraz zmiany dotyczące procedury zwrotu w odniesieniu do podatników niemających siedziby w państwie członkowskim zwrotu oznaczają, że zainteresowane państwa członkowskie będą musiały wymieniać znacznie więcej informacji. Wymagana wymiana informacji nie powinna powodować nadmiernych obciążeń administracyjnych dla zainteresowanych państw członkowskich. Taka wymiana informacji powinna zatem odbywać się drogą elektroniczną przy zastosowaniu istniejących systemów wymiany informacji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1798/2003,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 7 września 2005 r.

⁽²⁾ Opinia z dnia 12 maja 2005 r.

⁽³⁾ Zob. s. 11 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 1 stycznia 2010 r. w rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„W okresie przewidzianym w art. 357 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (*) niniejsze rozporządzenie ustanawia także zasady i procedury wymiany drogą elektroniczną informacji odnoszących się do podatku od wartości dodanej od usług świadczonych drogą elektroniczną zgodnie z procedurą szczególną przewidzianą w tytule XII rozdział 6 tej dyrektywy, a także każdej późniejszej wymiany informacji oraz, w takim zakresie, w jakim dotyczy to usług objętych wspomnianą procedurą szczególną, dla przekazów pieniężnych między właściwymi organami państw członkowskich.

(*) Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/8/WE (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 11).”;

2) w art. 2 pkt 8)–11) otrzymują brzmienie:

„8) »wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów« oznacza każdą dostawę towarów, która musi być zadeklarowana w informacji podsumowującej przewidzianej w art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;

9) »wewnątrzwspólnotowe świadczenie usług« oznacza każde świadczenie usług, które musi być zadeklarowane w informacji podsumowującej przewidzianej w art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;

10) »wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów« oznacza nabycie na mocy art. 20 dyrektywy 2006/112/WE prawa do rozporządzania jak właściciel rzeczowym majątkiem ruchomym;

11) »numer identyfikacyjny VAT« oznacza numer przewidziany w art. 214, 215 i 216 dyrektywy 2006/112/WE.”;

3) artykuł 22 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie utrzymuje elektroniczną bazę danych, w której przechowuje i przetwarza informacje zgromadzone zgodnie z tytułem XI rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.”;

4) artykuł 23 akapit pierwszy pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) całkowita wartość wszystkich wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i całkowita wartość wszystkich transakcji wewnątrzwspólnotowego świadczenia usług na rzecz osób posiadających numer identyfikacyjny VAT dokonanych przez wszystkie podmioty gospodarcze zidentyfikowane do celów VAT w państwie członkowskim dostarczającym informacje.”;

5) w art. 24 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie danych przechowywanych zgodnie z przepisami art. 22 i wyłącznie w celu zapobiegania naruszeniom ustawodawstwa w zakresie VAT, właściwy organ państwa członkowskiego, w każdym przypadku, w którym uzna to za niezbędne dla kontroli wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub wewnątrzwspólnotowego świadczenia usług podlegającego opodatkowaniu na terytorium tego państwa, uzyskuje bezpośrednio i bezzwłocznie następujące informacje lub posiada do nich bezpośredni dostęp drogą elektroniczną:

1) numery identyfikacyjne VAT osób, które dokonywały transakcji dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w art. 23 akapit pierwszy pkt 2;

2) całkowitą wartość takich transakcji dostaw towarów i świadczenia usług przez każdą taką osobę na rzecz każdej osoby posiadającej numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 23 akapit pierwszy pkt 1.”;

6) artykuł 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów lub świadczeniu usług i – w okresie przewidzianym w art. 357 dyrektywy 2006/112/WE – podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II do tej dyrektywy, możliwość uzyskania potwierdzenia ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby.

W okresie przewidzianym w art. 357 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie przekazują takie potwierdzenie drogą elektroniczną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

7) nagłówek rozdziału VI otrzymuje brzmienie:

**„PRZEPISY DOTYCZĄCE PROCEDURY SZCZEGÓLNEJ
Z TYTUŁU XII ROZDZIAŁ 6 DYREKTYWY 2006/112/WE”;**

8) artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Zastosowanie mają następujące przepisy dotyczące procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się również definicje zawarte w art. 358 tej dyrektywy.”;

9) artykuł 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje dostarczane państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty w chwili rozpoczęcia przez niego działalności, określone w art. 361 dyrektywy 2006/112/WE, przekazuje się w formie elektronicznej. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

10) artykuł 30 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Deklarację zawierającą szczegółowe dane przedstawione w art. 365 dyrektywy 2006/112/WE należy przedłożyć drogą elektroniczną. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

11) artykuł 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Przepisy art. 22 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do informacji zebranych przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 360, 361, 364 i 365 dyrektywy 2006/112/WE.”;

12) artykuł 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Artykuł 28–33 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie w okresie przewidzianym w art. 357 dyrektywy 2006/112/WE.”;

13) dodaje się rozdział VIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIa

**PRZEPISY DOTYCZĄCE WYMIANY I PRZECHOWYWANIA
INFORMACJI W KONTEKŚCIE PROCEDURY PRZEWI-
DZIANEJ W DYREKTYWIE 2008/9/WE.**

Artykuł 34a

1. Kiedy właściwy organ państwa członkowskiego siedziby otrzyma wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej na mocy art. 5 dyrektywy 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (*), a art. 18 tej dyrektywy nie ma zastosowania, w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego otrzymania przekazuje on drogą elektroniczną wniosek właściwym organom każdego zainteresowanego państwa członkowskiego zwrotu wraz z potwierdzeniem, że wnioskodawca, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2008/9/WE, jest podatnikiem do celów podatku od wartości dodanej i że numer identyfikacyjny lub numer rejestracji podany przez tę osobę jest ważny w danym okresie zwrotu.

2. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego zwrotu powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wszelkich informacjach, jakich zażądały na mocy art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/9/WE. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, za pomocą której takie informacje mają być przekazywane, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego zwrotu powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich, jeśli chcą skorzystać z możliwości, o której mowa w art. 11 dyrektywy 2008/9/WE, zażądania od wnioskodawcy przedstawienia opisu prowadzonej działalności gospodarczej za pomocą zharmonizowanych kodów.

Zharmonizowane kody, o których mowa w akapicie pierwszym, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na podstawie klasyfikacji NACE ustanowionej w rozporządzeniu (EWG) nr 3037/90.

(*) Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23.”;

14) artykuł 39 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W okresie przewidzianym w art. 357 dyrektywy 2006/112/WE Komisja i państwa członkowskie zapewniają funkcjonowanie takich istniejących lub nowych systemów przekazywania i wymiany informacji, jakie są niezbędne do umożliwienia wymiany informacji opisanych w art. 29 i 30 niniejszego rozporządzenia. Komisja będzie odpowiedzialna za rozwijanie wspólnej sieci łączności/wspólnego systemu połączeń (CCN/CSI) niezbędnego do umożliwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za rozwijanie ich własnych systemów niezbędnych do umożliwienia wymiany informacji przy użyciu CCN/CSI.”.

Artykuł 2

Z dniem 1 stycznia 2015 r. w rozporządzeniu (WE) nr 1798/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie ustanawia także zasady i procedury wymiany drogą elektroniczną informacji odnoszących się do podatku od wartości dodanej od usług zgodnie z procedurami szczególnymi przewidzianymi w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, a także każdej późniejszej wymiany informacji oraz, w takim zakresie, w jakim dotyczy to usług objętych tymi procedurami szczególnymi, dla przekazów pieniężnych między właściwymi organami państw członkowskich.”;

2) w art. 2 dotychczasowy tekst otrzymuje oznaczenie „1.” i dodaje się następujący ustęp:

„2. Definicje zawarte w art. 358, 358a i 369a dyrektywy 2006/112/WE mają zastosowanie również na użytek niniejszego rozporządzenia.”;

3) artykuł 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli państwo członkowskie zdecydowało, że żadne postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.

Niezależnie od akapitu pierwszego i bez uszczerbku dla art. 40 niniejszego rozporządzenia, organ współpracujący może odmówić przeprowadzenia postępowania dotyczącego kwot zadeklarowanych przez podatnika w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych oraz usług świadczonych drogą elektroniczną, które są opodatkowane w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ wnioskujący i w związku z którymi podatnik korzysta z procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE lub wybiera możliwość niestosowania tej procedury, jedynie w przypadku gdy informacje na temat tego samego podatnika otrzymane w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego nie dawniej niż dwa lata wcześniej zostały już przekazane organowi wnioskującemu.

Niemniej jednak, w odniesieniu do wniosków, o których mowa w akapicie drugim, złożonych przez organ wnioskujący i ocenionych przez organ współpracujący zgodnie z oświadczeniem na temat najlepszych praktyk dotyczącym związku niniejszego ustępu z art. 40 ust. 1, przyjmowanym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2, państwo członkowskie, które odmówi przeprowadzenia postępowania administracyjnego na podstawie art. 40, przekazuje organowi wnioskującemu daty i wartości wszelkich stosownych dostaw i świadczenia usług zrealizowanych w ciągu ostatnich dwóch lat przez podatnika w państwie członkowskim organu wnioskującego.”;

4) w art. 17 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego każde państwo członkowskie siedziby współpracuje z każdym państwem członkowskim konsumpcji, tak, aby umożliwić ustalenie, czy podatnicy mający siedzibę na jego terytorium prawidłowo deklarują i odprowadzają VAT należny w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług świadczonych drogą elektroniczną, w związku z którymi podatnik korzysta z procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE lub wybiera możliwość niestosowania tej procedury. Państwo członkowskie siedziby informuje państwo członkowskie konsumpcji o wszelkich rozbieżnościach, o jakich się dowiaduje.”;

5) w art. 18 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie określa, czy weźmie udział w wymianie określonej kategorii informacji, a także czy tej wymiany będzie dokonywać w drodze wymiany automatycznej czy ustrukturyzowanej wymiany automatycznej. Niemniej jednak każde państwo członkowskie uczestniczy w wymianie informacji dostępnych mu na temat usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług świadczonych elektronicznie, w związku z którymi podatnik korzysta z procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE lub wybiera możliwość niestosowania tej procedury.”;

6) artykuł 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów lub świadczeniu usług i podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II dyrektywy 2006/112/WE, możliwość uzyskania potwierdzenia ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby.

Państwa członkowskie przekazują takie potwierdzenie drogą elektroniczną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

7) nagłówek rozdziału VI otrzymuje brzmienie:

„PRZEPISY DOTYCZĄCE PROCEDUR SZCZEGÓLNYCH Z TYTUŁU XII ROZDZIAŁ 6 DYREKTYWY 2006/112/WE”;

8) artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Zastosowanie mają następujące przepisy dotyczące procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.”;

9) artykuł 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

1. Informacje dostarczane państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty w chwili rozpoczęcia przez niego działalności, określone w art. 361 dyrektywy 2006/112/WE, przekazuje się w formie elektronicznej. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 1, właściwym organom pozostałych państw członkowskich w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym dane państwo otrzymało te informacje od podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty. Podobne dane dotyczące identyfikacji podatnika korzystającego z procedury szczególnej na mocy art. 369b dyrektywy 2006/112/WE przekazuje się drogą elektroniczną w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym podatnik złożył oświadczenie o rozpoczęciu podlegającej opodatkowaniu

waniu działalności w ramach tej procedury. W ten sam sposób właściwe organy pozostałych państw członkowskich otrzymują informacje o przyznanym numerze identyfikacyjnym.

Szczegóły techniczne dotyczące przekazywania takich informacji, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Państwo członkowskie identyfikacji bezzwłocznie informuje drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wykluczeniu ze stosowania procedury szczególnej podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty lub podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim konsumpcji.”;

10) w art. 30 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Deklarację zawierającą szczegółowe dane przedstawione w art. 365 i 369g dyrektywy 2006/112/WE należy przedłożyć drogą elektroniczną. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje tę informację drogą elektroniczną właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji nie później niż 10 dni po zakończeniu miesiąca, w którym otrzymano deklarację. Informacje przewidziane w art. 369g akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE są również przekazywane właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego siedziby. Państwa członkowskie wymagające, aby deklaracja podatkowa była sporządzona w walucie krajowej innej niż EUR, przeliczają podane kwoty na EUR przy użyciu kursu walutowego obowiązującego w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursami wymiany opublikowanymi przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji. Szczegóły techniczne dotyczące przekazywania takich informacji określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

11) artykuł 31 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 31

„Przepisy art. 22 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do informacji zebranych przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 360, 361, 364, 365, 369c, 369f i 369g dyrektywy 2006/112/WE.”;

12) w art. 32 dodaje się następujący akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do płatności przekazywanych państwu członkowskiemu konsumpcji zgodnie z procedurą szczególną przewidzianą w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE państwo członkowskie identyfikacji zatrzymuje następujący odsetek kwot, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim:

- a) od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r. – 30 %,
- b) od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. – 15 %,
- c) od 1 stycznia 2019 r. – 0 %.”;

13) skreśla się art. 34;

14) artykuł 39 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja i państwa członkowskie zapewniają funkcjonowanie takich istniejących lub nowych systemów przekazywania i wymiany informacji, jakie są niezbędne do umożliwienia wymiany informacji opisanej w art. 29 i 30. Komisja będzie odpowiedzialna za rozwijanie wspólnej sieci łączności/wspólnego systemu połączeń (CCN/CSI) niezbędnego do umożliwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za rozwijanie ich własnych systemów niezbędnych do umożliwienia wymiany informacji przy użyciu CCN/CSI.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły 1 i 2 stosuje się od następujących dat:

- a) artykuł 1 od 1 stycznia 2010 r.;
- b) artykuł 2 od 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2008 r.

W imieniu Rady
A. BAJUK
Przewodniczący